

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Ghenadie Nicolaev,

Judecătorii – Petru Moraru, Vladimir Timofti, Nadejda Toma și Dumitru Mardari

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Lozan Oleg în numele inculpatului și inculpat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 23 martie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2016, în cauza penală în privința lui

Ceclu Nicolai Macarii, născut la 12 decembrie 1956, originar s. Tomeștii Noi, r-nul Glodeni, domiciliat mun. Chișinău, str. Sucevița, 31, ap. 26.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.03.2011 – 23.03.2015;

Instanța de apel: 28.04.2015 – 28.09.2015;

Instanța de recurs: 11.12.2015 – 01.03.2016;

Instanța de apel: 28.03.2016 – 10.05.2016;

Instanța de recurs: 06.09.2016 – 18.10.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 23 martie 2015, Ceclu Nicolai a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 1500 (una mie cinci sute) unități convenționale, echivalentul a 30000 (treizeci mii) lei, cu privarea de a exercita activitate de avocat pentru un termen de 4 (patru) ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt, că în perioada lunilor decembrie 2010 - februarie 2011, inculpatul Ceclu Nicolai, susținând că are influență asupra unor procurori din cadrul Procuraturii r-lui Ialoveni și colaboratori ai MAI din cadrul CPR Ialoveni, a extorcat și a primit de la Podogova Marina, mijloace bănești în sumă de 3000 euro, conform cursului BNM echivalentul a 49312 lei, pentru a-i determina să dispună clasarea cauzei penale în privința ultimei, pornită în anul 2009 în baza art. 190 alin. (5) Cod penal.

Astfel, întru atingerea scopurilor sale ilicite și a primi mijloacele extorcate, la 01 februarie 2011, Ceclu Nicolai s-a întâlnit cu Podogova Marina și mama acesteia Moiseeva Vera la biroul de avocați „AVO Grup”, amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Grigore Vieru, 16, of. 42.

Aproximativ la ora 14:50 min., pe adresa nominalizată, în momentul primirii de la Podogova Marina a mijloacelor bănești în sumă de 3000 euro, extorcate anterior, Ceclu Nicolai a fost reținut în flagrant de către colaboratorii CCCEC.

3. Avocatul Lozan Oleg în numele inculpatului și inculpatul au declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea apelului au indicat, că provocarea ce a avut loc din partea colaboratorilor Centrului Anticorupție se confirmă prin faptul că la 27 ianuarie 2011, când a fost depusă cererea la Centrul Anticorupție de către Podogova Marina, la cerere a fost anexat un CD cu înregistrări audio.

Cererea după formă și conținut a fost perfectată de către colaboratorul CNA, Cara Veaceslav. Tot el, a perfectat și stenograma convorbirilor ce se conțineau pe CD-ul anexat la cerere. Fiind dispusă audierea acestui CD în ședința de judecată, s-a constatat că stenograma conține mai puțină informație decât este pe CD.

După cum rezultă din conținutul procesului-verbal de cercetare a obiectelor din 07 februarie 2011, CD-ul anexat la cerere de către Podogova Marina, în perioada până la 07 februarie 2011 a fost păstrat cu încălcarea cerințelor art. 158 alin. (3) Cod de procedură penală, mai mult, acest CD conține o informație transcrisă de pe obiectul primar, pe care a fost inițial efectuată înregistrarea.

Deci, la transcriere a fost posibilă manipularea conținutului, volumului de informație, cât și modificarea vocilor participanților, fapt dovedit de stenograma ce conține o informație selectivă, dar nu deplină, fapt ce contravine cerințelor legii de procedură.

Au mai insistat apelanții, că sunt lovite de nulitate acțiunile organului de urmărire penală și consemnate în procesele-verbale din 01 februarie 2011, petrecute în imobilul amplasat pe adresa mun. Chișinău, bd. Grigore Vieru, 16, ap. 42, și anume: procesul-verbal de percheziție și examinare corporală a lui Ceclu Nicolai; procesul-verbal de percheziție din 01 februarie 2011, ce a avut loc în ap. 42, amplasat pe adresa bd. Grigore Vieru, 16, mun. Chișinău; procesul-verbal de documentare a convorbirilor, procesul-verbal de confirmare a convorbirilor; procesul-verbal de cercetare a obiectelor; ordonanța de recunoaștere și anexare la dosar a corpurilor delictive, deoarece au fost efectuate cu încălcarea cerințelor art. 118 alin. (2) Cod de procedură penală.

Se mai indică în cererea de apel, că în conținutul ordonanței procurorului, cât și din conținutul încheierii judecătorului de instrucție din 01 februarie 2011, nu este indicată adresa imobilului amplasat pe adresa bd. Grigore Vieru, 16, ap. 42, mun. Chișinău, ca fiind locul de efectuare a acțiunilor de urmărire penală, însă e demonstrat faptul că acest imobil îi aparține cu drept de proprietate lui Lozan Oleg și are statut de spațiu locativ, fapt confirmat prin extrasul din Registrul bunurilor imobile anexat la dosar.

Astfel, acordul scris al proprietarului de a efectua acțiuni de urmărire penală în imobilul dat era necesar, însă acest acord scris la dosar lipsește.

În opinia apelanților, la etapa urmăririi penale au fost admise greșeli în următoarele acte: cererea depusă la Centrul Anticorupție datată cu anul 2010, procesul-verbal de marcarea banilor în cauza penală *Ceclu Ion*, raportul ofițerului de urmărire penală din care rezultă că probele au fost acumulate în cauza penală a *cet. Guștiuc*.

Au remarcat apelanții, că acuizarea nu a prezentat probe referitor la integritatea înregistrărilor audio-video, cât și la apartenența vocilor prezentate în convorbirile înregistrate. La nivel național nu este posibil de a efectua expertize fonoscopice.

Au mai indicat apelanții, că la inculpat nu au fost depistate careva mijloace bănești și acesta nu a pretins suma de 3000 euro, în virtutea acestui fapt, la intrarea în imobil a colaboratorilor Centrului Anticorupție toate bancnotele indicate se aflau pe masă, în fața lui Podogova Marina, care a părăsit încăperea în momentul intrării colaboratorilor, iar banii au fost lăsați pe masă de către acesta, unde au și fost depistați.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2015, a fost respins apelul și menținută sentința.

4.1. Instanța de apel a statuat că prima instanță just a adoptat o sentință de condamnare în privința inculpatului în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, corect stabilind situația de fapt și vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite o încadrare juridică corespunzătoare probelor administrate.

La fel, prima instanță corect a reținut că solicitarea percheziției, cercetării la fața locului, percheziției și examinării corporale a inculpatului se încadrează în baza art. art. 118, 119, 125, 130, 136 Cod de procedură penală, ele fiind măsuri operative de investigație și urmărire penală, în scopul depistării, stabilirii și documentării infracțiunii, și nu intră în contradicție cu prevederile art. 128 Cod de procedură penală, deoarece în cazul dat nu s-a petrecut o percheziție în sensul prevăzut de norma dată.

A reținut instanța de apel, că prima instanță corect a statuat, că a fost supus percheziției doar imobilul unde se afla inculpatul, martorii Podogova Marina și Moiseeva Vera, dar nu întreg imobilul. Totodată, nici inculpatul nu a informat că biroul unde lucrează, este proprietatea unei persoane fizice.

Argumentul apărării privind ilegalitatea refuzului în dispunerea expertizei fonoscopice a fost respins, deoarece totalitatea probelor administrate dovedesc contrariul celor invocate de inculpat.

Instanța de apel a mai remarcat, că argumentul apărării privind faptul nedepistării banilor presupuși a fi preținși de inculpat la acesta, nu poate servi motiv de achitare, deoarece aceștia au fost depistați pe masa unde se afla inculpatul, el fiind reținut în flagrant de către colaboratorii CCCEC.

5. Avocatul Oleg Lozan în numele inculpatului și inculpatul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, au declarat recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului au invocat, că provocarea ce a avut loc din partea colaboratorilor Centrului Anticorupție se întemeiază pe faptul că la 27 ianuarie 2011, când a fost depusă cererea la Centrul Anticorupție de către Podogova Marina, la cerere a fost anexat un CD cu înregistrări audio. Cererea, după formă și conținut, a fost perfectată de colaboratorul CNA, Cara Veaceslav. Tot el, a perfectat și stenograma convorbirilor ce se conțin pe CD-ul anexat la cerere.

Fiind audiat conținutul CD-ului anexat la cererea depusă de Podogova Marina, în ședința de judecată s-a constatat că stenograma conține mai puțină informație decât CD-ul. S-a constatat că în stenogramă lipsește conținutul convorbirilor inițiale, cu privire la indicațiile date de un bărbat în privința întrebărilor ce urmează să fie adresate pe parcursul discuțiilor ce vor fi înregistrate.

Totodată, după cum rezultă din conținutul procesului-verbal de cercetare a obiectelor din 07 februarie 2011, CD-ul anexat la cerere de către Podogova Marina, în perioada 27 ianuarie 2011-07 februarie 2011, a fost păstrat cu încălcarea cerințelor art. 158 alin. (3) Cod de procedură penală.

Recurenții au relevat, că sunt lovite de nulitate acțiunile organului de urmărire penală și consemnate în procesele-verbale din 01 februarie 2011, petrecute în imobilul amplasat pe adresa mun. Chișinău, bd. Grigore Vieru, 16, ap. 42, și anume: procesul-verbal de percheziție și examinare corporală a lui Ceclu Nicolai; procesul-verbal de percheziție din 01 februarie 2011, ce a avut loc în ap. 42, amplasat pe adresa bd. Grigore Vieru, 16, mun. Chișinău; procesul-verbal de documentare a convorbirilor;

procesul-verbal de confirmare a convorbirilor; procesul-verbal de cercetare a obiectelor, ordonanța de recunoaștere și anexare la dosar a corpurilor delictive, deoarece au fost efectuate cu încălcarea cerințelor art. 118 alin. (2) Cod de procedură penală.

Totodată, în conținutul ordonanței procurorului, cât și din conținutul încheierii judecătorești de instrucție din 01 februarie 2011, nu este indicată adresa imobilului amplasat pe adresa bd. Grigore Vieru, 16, ap. 42, mun. Chișinău, ca fiind locul de efectuare a acțiunilor de urmărire penală, însă e demonstrat faptul că acest imobil îi aparține cu drept de proprietate lui Lozan Oleg și are statut de spațiu locativ, fapt confirmat prin extrasul din Registrul bunurilor imobile anexat la dosar.

Astfel, acordul scris al proprietarului de a efectua acțiuni de urmărire penală în imobilul dat era necesar, însă acest acord scris la dosar lipsește.

Recurenții au evidențiat, că la etapa urmăririi penale au fost admise greșeli în următoarele acte: cererea depusă la Centrul Anticorupție datată cu anul 2010, procesul-verbal de marcarea a banilor în cauza penală *Ceclu Ion*, raportul ofițerului de urmărire penală din care rezultă că probele au fost acumulate în cauza penală a *cet. Guștiuc*.

Au mai indicat recurenții, că la inculpat nu au fost depistate careva mijloace bănești și acesta nu a pretins suma de 3000 euro, în virtutea acestui fapt la intrarea în imobil a colaboratorilor Centrului Anticorupție toate bancnotele indicate se aflau pe masă, în fața lui Podogova Marina, care a părăsit încăperea în momentul intrării colaboratorilor, iar banii au fost lăsați pe masă de către aceasta, unde au și fost depistați.

Cu referire la decizia Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2014 și concluzia instanței expuse în sentință la acest capitol, au subliniat că prima instanță nu a respectat prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece concluzia acesteia este contrară declarațiilor lui Podogova Marina, din care rezultă că ea nu s-a achitat complet cu inculpatul pentru asistența juridică acordată conform contractelor, tot ea menționând că a semnat 2 contracte de asistență juridică, unul pentru propria persoană, iar cel de-al doilea pentru colega sa de serviciu, Nicolaeva Diana.

Cu referire la concluziile instanțelor privind încercările inculpatului de a se eschiva de la răspundere prin faptul că s-a adresat cu acțiune civilă pentru încasarea diferenței de onorariu și că în contractele de asistență este înscrisă de mână sintagma „avans”, au fost apreciate critic de către recurenți.

Au mai indicat recurenții în cererea de recurs, că organul de urmărire penală, în cauze similare adoptă soluții contradictorii, or la dosar este anexată ordonanța cu privire la încetarea urmăririi penale în privința unui alt avocat, în aceeași situație creată acestuia de Podogova Marina, cu suportul colaboratorilor Centrului Anticorupție, în scopul de a nu achita diferența de onorariu avocatului.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 01 martie 2016, a fost admis recursul, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea soluției, instanța de recurs a evidențiat, că prima instanță a depășit limitele învinuirii, constatând că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (1) Cod penal, adică „pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru

a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite”.

Prima instanță nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept indicate în rechizitoriu, în limitele invocate. Nu a motivat în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea probelor administrate și motivele pentru care a respins probele apărării.

Instanța de recurs a reliefat, că prima instanță nu s-a pronunțat în genere, iar în unele cazuri evaziv și neclar, asupra tuturor argumentelor apărării, în raport cu prescripțiile de drept procedural și material ce reglementează măsurile procesuale contestate de apărare și a conținutului încheierii judecătoresc de instrucție din 31 ianuarie 2011, în special cu art. art. 6 pct. 11), 12, 118, 301 Cod de procedură penală, art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, a jurisprudenței naționale stipulate în pct. 2 - 2.14 din Hotărârea Curții Supreme de Justiție nr. 7 din 04 iulie 2005 „Cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale”, cât și a jurisprudenței internaționale relevate în hotărârea CEDO din 07 octombrie 2008, în cauza Mancevschi c. Moldovei.

A sesizat instanța de recurs, că prima instanță în dispozitivul sentinței i-a aplicat inculpatului pedeapsa „cu privire de a exercita activitate de avocat pentru un termen de 4 ani”, adică o categorie de pedeapsă neprecizată astfel încât la executarea sentinței să nu apară nici un fel de îndoieli.

Referitor la încălcările admise la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de recurs a specificat, că: instanța de apel nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de prima instanță și, repetându-le, nu a desființat sentința, cu rejudecarea cauzei potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță; nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, formulând răspunsuri neargumentate și concluzii evazive; instanța de apel a depășit limitele învinuirii constatând că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 326 alin. (1) Cod penal, adică: „pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite”, pe când conform rechizitoriului inculpatul este acuzat că: „susținând că are influență asupra unor procurori din cadrul Procuraturii r-lui Ialoveni și colaboratori MAI din cadrul CPR Ialoveni, a extorcat și ulterior a primit de la Podogova Marina, bunuri sub formă de bani în sumă de 3000 euro, echivalentul a 49312 lei, conform cursului oficial al BNM, pentru a determina persoanele asupra cărora pretindea că are influență, de a adopta o hotărâre în favoarea lui Podogova Marina pe cauza penală aflată în gestiunea CPR Ialoveni, prin ce a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal; instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi probele scrise (f. d. 17, 67-68 vol.I), declarațiile martorului Moiseeva Vera (f. d. 121, vol. II).

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2016, s-a dispus admiterea apelului, casarea sentinței inclusiv din oficiu conform art. 409 Cod de procedură penală cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima

instanță, prin care: Ceclu Nicolai a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 1500 (una mie cinci sute) unități convenționale, echivalentul a 30000 (treizeci mii) lei, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea de avocat pe termen de 4 (patru) ani, conform prevederilor art. 65 alin. (3) Cod penal.

7.1. Pentru a pronunța decizia, instanța de apel a constatat în fapt, că în perioada lunilor decembrie 2010-februarie 2011, Ceclu Nicolai, susținând că, are influență asupra unor procurori din cadrul Procuraturii r-lui Ialoveni și colaboratori ai MAI din cadrul CPR Ialoveni, a extorcat și a primit de la Podogova Marina, mijloace bănești în sumă de 3000 euro, care conform cursului BNM, constituiau echivalentul a 49312 lei, pentru a-i determina să dispună clasarea cauzei penale în privința ultimei, pornită în anul 2009, în baza art. 190 alin. (5) Cod penal.

Astfel, întru atingerea scopurilor sale ilicite, Ceclu Nicolai a primit mijloacele extorcate, la 01 februarie 2011, când Ceclu Nicolai s-a întâlnit cu Podogova Marina și mama acesteia Moiseeva Vera la biroul de avocați „AVO Grup” amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Grigore Vieru, 16, of. 42.

Aproximativ la ora 14:50, pe adresa nominalizată, în momentul primirii de la Podogova Marina a mijloacelor bănești în sumă de 3000 euro extorcate anterior, Ceclu Nicolai a fost reținut în flagrant de către colaboratorii CCCEC.

În aceste circumstanțe, prin acțiunile sale intenționate, Ceclu Nicolai, susținând că are influență asupra unor procurori din cadrul Procuraturii r-lui Ialoveni și colaboratori MAI din cadrul CPR Ialoveni, a extorcat și ulterior a primit de la Podogova Marina bunuri sub formă de bani în sumă de 3000 euro, echivalentul a 49312 lei, conform cursului oficial al BNM, pentru a determina persoanele asupra cărora pretindea că are influență, de a adopta o hotărâre în favoarea lui Podogova Marina pe cauza penală aflată în gestiunea CPR Ialoveni, prin ce a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal.

7.2. Pentru pronunțarea soluției nominalizate instanța de apel a reținut, că deși inculpatul Ceclu Nicolai nu a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia se dovedește prin următoarele probe: declarațiile inculpatului Ceclu Nicolai, a martorilor Podogova Marina, Moiseeva Vera, precum și materialele cauzei: procesul-verbal de primire a plângerii din 28 ianuarie 2010 de la Podogova Marina (f. d. 8, vol. I); stenograma convorbirilor dintre Ceclu Nicolai, Podogova Marina și Moiseeva Vera, care confirmă faptul pretinderii și extorcării de către Ceclu Nicolai a mijloacelor bănești în sumă de 3000 euro și stenograma convorbirilor înregistrate (f. d. 10-13, vol. I); procesul-verbal de cercetare a obiectelor din 07 februarie 2011, prin care s-a cercetat CD-ul prezentat spre examinare care este împachetat în plic sigilat cu semnătura ofițerului Cara Veaceslav (f. d. 14, vol. I); procesul-verbal de documentare a convorbirilor din 01 februarie 2010 (f. d. 30-35, vol. I); înregistrarea de imagini video a percheziției și examinării corporale a lui Ceclu Nicolai din 01 februarie 2011, începând cu ora 14:50, precum și percheziția în biroul de serviciu a acestuia în cadrul căreia pe masa unde era așezat Ceclu Nicolai se aflau mijloacele bănești, fiind puse într-o filă de hârtie de culoare albă; procesul-verbal de percheziție și examinare corporală a lui Ceclu Nicolai din 01 februarie 2011, conform căruia percheziția a avut loc în of. 42, amplasat pe adresa str. Grigore Vieru, 16, mun. Chișinău, în odaia de la intrarea centrală, lângă masa situată pe partea stângă de la intrare (f. d. 23-24, vol. I); procesul-verbal de percheziție din 01 februarie 2011 (f. d. 25, vol. I); procesul-verbal de marcare și examinare a bancnotelor din 01 februarie 2011 (f. d. 27-28,

vol. I); procesul-verbal pentru înzestrarea cu tehnică specială din 01 februarie 2011, conform căruia Podogova Marina a fost înzestrată cu tehnică specială (f. d. 29, vol. I); procesul-verbal de documentare a convorbirilor din 01 februarie 2011 (f. d. 30, vol. I); procesul-verbal de confirmare a interceptărilor convorbirilor între Ceclu Nicolai, Podogova Marina și Moiseeva Vera din 02 februarie 2011 (f. d. 33, vol. I); procesul-verbal de cercetare a obiectelor din 07 februarie 2011 (f. d. 34, vol. I); ordonanța de recunoaștere și anexare la dosar a corpurilor delictive din 07 februarie 2011, prin care a fost recunoscut CD-ul model „Extreme” și caseta TDK Mii DV corpuri care mențin în informația lor urme ale infracțiunii (f. d. 35, vol. I); raportul de expertiză nr. 501 din 24 februarie 2011 (f. d. 73-74, vol. I); raportul de expertiză nr. 67 din 08-11 februarie 2011 (f. d. 87-96, vol. I); copia contractului de asistență juridică nr. 41 din 05 noiembrie 2010 și copia bonului de plată seria EC nr. 459896 din 05 noiembrie 2010, ridicate de la Podogova Marina, recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă și anexate la cauza penală, conform cărora în rezultatul examinării s-a constatat că, suma contractului este de 2500 lei, această sumă fiind achitată în contabilitatea biroului de avocați „Avo Grup” (f. d. 101, vol. I); contractul de asistență juridică nr. 41 din 05 noiembrie 2010 (f. d. 112, vol. I); decizia Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2014, prin care a fost respinsă acțiunea lui Ceclu Nicolai privind încasarea de la Podogova Marina a sumei onorariului de 16500 lei (f. d. 59-61 vol. II).

În baza circumstanțelor cauzei, instanța de apel a concluzionat, că fapta săvârșită de Ceclu Nicolai întrunește elementele componente de infracțiune a traficului de influență, iar argumentele inculpatului cu privire la nevinovăția sa și că sentința se bazează pe presupuneri, au fost apreciate drept o metodă de apărare.

Argumentul apelanților precum că, CD-ul anexat la plângerea depusă de către Podogova Marina conține informație selectivă dar nu deplină, a fost respinsă de către instanța de apel, deoarece potrivit declarațiilor martorului Podogova Marina date în cadrul cercetării judecătorești, ultima a explicat că, a efectuat înregistrarea convorbirii cu ajutorul telefonului mobil.

Instanța de apel a reținut, că percheziției a fost supus doar imobilul unde se afla inculpatul și martorii Podogova Marina și Moiseeva Vera, dar nu întreg imobilul, iar lipsa acordului proprietarului în vederea efectuării acțiunilor de urmărire penală în imobilul său în nici un mod nu afectează legalitatea acțiunii penale, în situația în care este autorizată de către judecătorul de instrucție potrivit art. 118 alin. (2) Cod de procedură penală.

Argumentul apărării privind ilegalitatea refuzului în dispunerea expertizei fonoscopice, de asemenea a fost respins, deoarece totalitatea probelor administrate dovedesc contrariul celor invocate de inculpat, precum că acesta nu a săvârșit fapta care i se incriminează.

Totodată, cu referire la argumentul din apelul apărării privind faptul nedepistării banilor presupuși a fi preținși de inculpat la acesta, instanța de apel a remarcat că acest temei nu poate servi motiv de achitare, deoarece mijloacele bănești au fost depistate pe masa din încăperea unde se afla inculpatul, el fiind reținut în flagrant de către colaboratorii CCCEC.

Cu referire la argumentele apelanților prin care a fost criticată modalitatea de apreciere a probelor, instanța de apel a remarcat, că nici aceste argumente nu pot fi reținute, deoarece conform art. 101 alin. (2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în

urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Instanța de apel a conchis asupra admiterii apelului pentru motivul că, prin sentința pronunțată, prima instanță a depășit limitele învinuirii constatând că, în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal „adică pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite”. Or, conform rechizitoriului, inculpatul a fost învinuit pentru faptul că: „susținând că are influență asupra unor procurori din cadrul Procuraturii raionului Ialoveni și colaboratori ai MAI din cadrul CPR Ialoveni, a extorcat și ulterior a primit de la Podogova Marina bunuri sub formă de bani în sumă de 3000 euro, echivalentul a 49312 lei conform cursului oficial al BNM, pentru a determina persoanele asupra cărora pretindea că are influență, de a adopta o hotărâre în favoarea lui Podogova Marina pe cauza penală aflată în gestiunea CPR Ialoveni, prin ce a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal”.

La capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel ținând cont de prevederile art. 61, 75 alin. (2) Cod penal, a menționat că conform art. 16 Cod penal, infracțiunea săvârșită de Ceclu Nicolai face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, pentru care legea prevede pedeapsă amenda în mărime de la 500 la 1500 unități convenționale sau închisoare de până la 5 ani, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

Cu referire la art. 65 alin. (3) Cod penal, instanța de apel a considerat necesar de a aplica în privința inculpatului Ceclu Nicolai pedeapsa complementară, privarea de dreptul de a exercita activitatea de avocat pentru un termen de 4 ani.

8. Avocatul Lozan Oleg în numele inculpatului și inculpatul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, au declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor judecătorești adoptate cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința inculpatului, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În motivarea recursului, recurenții au invocat, că instanțele de fond au interpretat greșit și contrar jurisprudenței CEDO problema provocării, nu s-au pronunțat prin care probe s-a constatat pretinderea și primirea banilor.

Instanța de apel, rejudecând cauza nu a constatat fapta, or, menționând fapta potrivit rechizitoriului; instanța de apel a ignorat indicațiile instanței de recurs; nu a dispus aplicarea prevederilor art. 60 Cod penal în privința inculpatului, pronunțând o soluție confuză, deoarece conform dispozitivului deciziei a pronunțat o hotărâre nouă potrivit modului stabilit pentru prima instanță, însă în partea motivatoare a constatat corectitudinea stabilirii circumstanțelor de fapt și încadrarea juridică efectuată de prima instanță.

Suștin recurenții că, soluția de condamnare contravine prevederilor legale și probelor administrate, deoarece inculpatul a fost supus unei provocări din partea colaboratorilor CNA și persoanei fizice.

Evidențiază recurenții, că pregătirea pentru provocare a avut loc până la depunerea cererii la CNA, ori în alt mod nu era posibil de anexat CD-ul la cererea adresată.

Din conținutul procesului-verbal de cercetare a obiectelor din 07 februarie 2011 (f. d. 14, vol. I), CD-ul anexat la cerere de către Podogova Marina, în perioada 27 ianuarie 2011 până la 07 februarie 2011 a fost păstrat cu încălcarea cerințelor art. 158 alin. (3) Cod de procedură penală.

Totodată, apărarea subliniază că CD-ul prezentat de Podogova Marina conține o informație transcrisă de pe obiectul primar pe care a fost efectuată înregistrarea, iar la transcriere a fost posibilă manipularea conținutului, volumului de informație, cât și modificarea vocilor participanților, fapt dovedit de stenograma (f. d. 10-13) ce conține o informație selectivă, dar nu deplină, deci contravine cerințelor legii de procedură și este nulă, deoarece procesul-verbal de cercetare a obiectelor (f. d. 14) la care a fost anexată nu conține informație despre audierea conținutului CD-ului și nici informații cu privire la perfectarea stenogramei, fapt ce contravine cerințelor art. 260 Cod de procedură penală.

Consideră apărarea că acțiunile de urmărire penală consemnate în procesele-verbale din 01 februarie 2011, sunt lovite de nulitate, deoarece au fost efectuate cu încălcarea cerințelor art. 118 alin. (2) Cod de procedură penală.

Evidențiază recurenții, că din conținutul ordonanței procurorului (f. d. 20), cât și din conținutul încheierii judecătorului de instrucție din 01 februarie 2011 (f. d. 21), nu este indicată adresa imobilului bd. Grigore Vieru, 16, ap. 42, mun. Chișinău ca fiind locul de efectuare a acțiunilor de urmărire penală, însă e demonstrat faptul că imobilul menționat aparține cu drept de proprietate lui Lozan Oleg și are statut de spațiu locativ, la caz era necesar acordul scris al proprietarului de a efectua acțiuni de urmărire penală însă acest acord la dosar lipsește.

Mai subliniază recurenții, că la etapa urmăririi penale au fost admise greșeli în următoarele acte: cererea depusă la CNA datată cu *anul 2010*; procesul-verbal de marcarea a banilor în cauza penală *Ceclu Ion*; raportul ofițerului de urmărire penală din care rezultă că probele au fost acumulate în cauza penală a *cet. Guștiuc*.

Totodată, prima instanță nu s-a expus referitor la cerința apărării de a se constata faptul încălcării dreptului la apărare cât și a dreptului de a administra probe prin numirea unei expertize tehnico-criminalistice la etapa urmăririi penale, cereri care au fost respinse neîntemeiat de procuror.

Astfel, la finisarea urmăririi penale a fost înaintată cererea de a lua cunoștință cu înregistrările audio-video anexate la dosar, însă cererea a fost refuzată.

De asemenea, subliniază că a fost depusă cerere privind numirea unei expertize tehnico-criminalistice, cu întrebările formulate în scopul determinării corespunderii vocii de pe înregistrări cu vocea învinutului și dacă nu se conțin semne de montaj al textului verbal, însă și această cerere a fost respinsă neîntemeiat de către procuror.

Ulterior, fiind contestate ordonanțele procurorului în baza art. 299¹ Cod de procedură penală, le-a fost comunicat că cererile date nu pot fi examinate, dat fiind faptul că cauza penală a fost expediată în instanța de judecată, cu toate că dosarul a fost înregistrat în instanță la 24 martie 2011, iar răspunsul de la procurorul ierarhic superior a fost recepționat la 18 martie 2011, astfel, fiind încălcat principiul egalității armelor și dreptul de a contesta acțiunile procurorului în baza art. 313 Cod de procedură penală.

Cu referire la înregistrările audio-video anexate la dosar apărarea menționează că partea acuzării nu a prezentat probe în instanță referitor la integritatea înregistrărilor audio-video cât și la apartenența vocilor prezentate în convorbirile înregistrate.

Suștin, că acuzarea nu a prezentat probe referitor la integritatea înregistrărilor audio-video, cât și la apartenența vocilor prezentate în convorbirile înregistrate.

La nivel național nu este posibil de a efectua expertize fonoscopice.

Mai relevă apărarea, că concluziile instanțelor precum că Ceclu Nicolai a primit banii și că a întreprins măsuri de eschivare de la răspunderea penală, prin faptul înaintării acțiunii civile împotriva lui Podogova Marina pentru încasarea pretinsei plăți datorate, sunt neîntemeiate, deoarece careva bani la Ceclu Nicolai nu au fost depistați, și nici nu au fost preinși de către acesta, în virtutea acestui fapt la intrarea în imobil a colaboratorilor CNA, toate bancnotele indicate se aflau pe masă, în fața lui Podogova Marina, care imediat a părăsit încăperea, iar la dosar nu există probe ce ar demonstra că inculpatul a cerut, a primit și ar fi extorcat suma de 3000 euro pentru a influența careva persoane.

Referitor la decizia Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2014 și concluzia instanțelor expuse în hotărâri la acest capitol, recurenții menționează că instanțele de fond nu au respectat prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, nu au verificat și apreciat obiectiv probele administrate, deoarece concluziile acestora sunt contrarii chiar declarațiilor martorului Podogova Marina depuse atât la etapa de urmărire penală, cât și la etapa judecării cauzei, din care rezultă că ea nu a achitat complet serviciile avocatului Ceclu Nicolai pentru asistența juridică acordată conform contractelor, tot ea menționând că a semnat 2 contracte de asistență juridică, unul pentru propria persoană, iar cel de-al doilea pentru colega sa de serviciu, Nicolaeva Diana.

Totodată se indică în recurs, că Podogova Marina și-a schimbat declarațiile referitor la mărimea onorariului, mijloacele tehnice de care s-a folosit la efectuarea înregistrării convorbirilor cât și referitor la a doua persoană care a asistat l-a convorbiri, inițial menționând că mărimea onorariului a fost de 2500 lei, iar ulterior în instanța de judecată a declarat că onorariul a fost stabilit de ea în sumă de 10000 lei.

Referitor la tehnica folosită la înregistrarea convorbirilor inițial a declarat că a împrumutat-o de la o cunoscută, iar ulterior a declarat că a folosit telefonul mobil al feciorului, persoana a doua prezentă la convorbiri mai întâi a numit prenumele Roman iar ulterior a declarat că a fost prezentă o persoană necunoscută pe care nu o va putea recunoaște.

Cu referire la concluziile instanțelor expuse în hotărâri, cu privire la încercarea inculpatului de a se eschiva de la răspundere prin faptul că s-a adresat cu acțiune civilă pentru încasarea diferenței de onorariu și pentru că în contractele de asistență este înscrisă de mână sintagma „avans”, recurenții invocă că aceste concluzii sunt eronate.

Relevă recurenții, că organul de urmărire penală, în cauze similare adoptă soluții contradictorii, or la dosar este anexată ordonanța cu privire la încetarea urmăririi penale în privința unui alt avocat, în aceeași situație creată acestuia de Podogova Marina, cu suportul colaboratorilor Centrului Anticorupție, în scopul de a nu achita diferența de onorariu avocatului.

Consideră recurenții, că unele acțiuni de urmărire penală urmau a fi declarate nule, deoarece au fost dobândite de o persoană fără împuterniciri.

Astfel, prin ordonanțele procurorilor f. d. 5, 6 inspectorul de investigații Cara Veaceslav a fost desemnat cu atribuții de ofițer de urmărire penală.

În baza acestor ordonanțe ale procurorilor, ofițerul de investigații Cara Veaceslav, în calitate, deja de ofițer de urmărire penală, la 01 februarie 2011, 07 februarie 2011, prin procesele-verbale a consemnat măsurile speciale de investigații, efectuarea interceptării și înregistrării comunicărilor și a imaginilor (f. d. 10-13, 27, 29, 30, 31, vol.I)

Mai mult, la 01 februarie 2011 (f. d. 27, 29, vol.I), după înzestrarea lui Podogova Marina cu tehnică specială și transmiterii acesteia a sumei de 3000 euro de

către ofițerul de investigații Cara Veaceslav, tot el a întocmit procesul-verbal privind marcarea-examinarea bancnotelor; procesul-verbal privind înzestrarea cu tehnică specială, procesul-verbal de documentare a convorbirilor și a stenogramei convorbirilor din 01 februarie 2011 (f. d. 27, 29, 30, 31 vol.I).

În opinia recurenților ordonanțele procurorului au fost emise cu depășirea atribuțiilor acordate prin lege, ce ține de desemnarea inspectorilor de investigații menționați cu atribuții de ofițeri de urmărire penală și includerea lor în grupul de urmărire penală.

Se mai evidențiază în recurs, că partea acuzării nu a întreprins acțiuni pentru a demonstra că nu a fost o provocare, deoarece probarea absenței provocării este pusă în sarcina acuzării.

Dimpotrivă partea acuzării a încercat de a nu examina proba ce demonstrează faptul provocării prin nedeschiderea CD-ului anexat de Podogova Marina la cerere, iar instanțele de judecată nu au evaluat dacă acțiunile provocatorului au avut efectul provocării și nu s-au expus în această privință în hotărâri și nici privitor la respingerea cererii de administrare a altor probe, la etapa urmăririi penale, fiind neglijate explicațiile conținute în pct. 25-25.4 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 22 decembrie 2014 „Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție”.

Suștin recurenții, că prin decizia recurată, instanța de apel a constatat că inculpatul susținând că are influență asupra factorilor de decizie a extorcat și ulterior a primit bani, pentru a determina persoanele de a adopta o hotărâre în favoarea declarantei, cu toate că la dosar lipsesc probe ce ar confirma că el ar fi susținut că are influență asupra cuiva; lipsesc probele ce ar demonstra faptul extorcării, adică acțiune de a obține ceva cu forța, prin amenințări, violență, șantaj etc; determinarea cuiva de a adopta hotărâre, în favoarea declarantei nu este și nici nu poate fi probată, deoarece declaranta, la data adresării la CNA cunoștea despre existența hotărârii favorabile ei.

Apărarea consideră că probele administrate la dosar începând cu data de 27 ianuarie 2011, în baza cerințelor art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, nu pot fi admise ca probe, acestea fiind obținute prin instigare și provocarea persoanei la săvârșirea infracțiunii și prin urmare trebuiau excluse din dosar și nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, deoarece au fost adunate prin acțiuni active a colaboratorilor CNA ce se manifestă prin darea de indicații, transmiterea banilor marcați și echiparea declarantei cu tehnică de interceptare a convorbirilor.

Apărarea este de părerea că instanțele de fond s-au expus superficial asupra motivului dacă acțiunile declarantei au avut efectul de a provoca inculpatul la săvârșirea infracțiunii pentru care acesta ulterior a fost condamnat sau dacă au existat careva indicii că infracțiunea ar fi fost săvârșită fără provocare.

Consideră apărarea, că utilizarea probelor administrate prin implicarea activă a declarantei, sub conducerea colaboratorilor CNA, pentru a justifica condamnarea lui Ceclu Nicolai, precum și neargumentarea de către instanțele judecătorești la modul convenit, a argumentului invocat de partea apărării privind provocarea, facilitarea și încurajarea la săvârșirea infracțiunii constituie o încălcare a dreptului inculpatului la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 § 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

9. Procurorul, a depus referință pe marginea motivelor invocate de recurenți în cererea de recurs, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, deoarece recurenții și-au motivat dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, pe

când motivele de reapreciere a materialului probatoriu nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, în opinia procurorului, criticele formulate de autorii recursului, nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârilor contestate, ca fiind ilegale, or soluția propusă de recurenți nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

De asemenea, menționează acuzatorul de stat, că instanța de apel, rejudecând cauza, cu respectarea prevederilor art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, a înlăturat omisiunile reținute de către instanța de recurs și just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei, a apreciat fiecare probă în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

10. Judecând recursul ordinar declarat în baza argumentelor invocate și în raport cu circumstanțele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis din următoarele motive.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze, parțial sau total hotărârea atacată, cu dispunerea achitării persoanei sau încetării procesului penal.

Potrivit textului recursului, argumentele recurenților se fundamentează pe temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, potrivit căror hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar sau când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul penal, atestă că, criticele recurenților sunt similare celor formulate în cererea de apel, și preponderent, se bazează pe dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor administrate la dosar, invocând că în situația din speță, instanțele urmau să pronunțe o hotărâre de achitare în privința inculpatului, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Cu referire la motivele invocate, Colegiul penal menționează, că nu pot fi reținute argumentele recurenților sub aspectul neîntrunirii elementelor infracțiunii, or, acest temei este prezent atunci, când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective.

Totodată, temeiul invocat include cazurile când nu au fost stabilite mijloacele de probă prin intermediul căror s-au constatat elementele constitutive ale infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

La caz însă, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și multiaspectual în textul deciziei instanței de apel, iar careva temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală.

Prin urmare, instanța de recurs conchide, că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în pct. 7 al prezentei decizii, încadrarea juridică dată faptelor este corectă și corespunde situației de fapt reținute, la caz, fiind prezente toate elementele componente de infracțiune prevăzute la art. 326 alin. (1) Cod penal în acțiunile inculpatului Ceclu Nicolai.

Cu referire la argumentul recurenților, că instanța de apel a interpretat greșit problema provocării și că aceasta nu s-a pronunțat prin care probe s-a constatat pretinderea, acceptarea și primirea banilor, instanța de recurs atestă că în corespundere cu art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel a cercetat toate probele prezentate de părți și le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității acestora, concluzionând corect, că vinovăția inculpatului este dovedită prin declarațiile martorului Podogova Marina și prin stenograma convorbirilor ce au loc între Ceclu Nicolai, Podogova Marina și Moiseeva Vera, care confirmă faptul pretinderii, primirii și acceptării de către Ceclu Nicolai a mijloacelor bănești în sumă de 3000 euro (f.d. 10-13, vol.I).

În acest sens, analizând faptele imputate inculpatului Ceclu Nicolai prin prisma elementelor constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, instanța de apel întemeiat a statuat, că „*fapta săvârșită de Ceclu Nicolai întrunește elementele componente de infracțiune a traficului de influență, or, faptul că acțiunile ulterioare ale inculpatului s-au manifestat prin primirea sumei de bani anterior pretinse de la Pogodova Marina, fapt care denotă incontestabil manifestarea intenției determinate a lui Ceclu Nicolai de a intra în posesia banilor ce nu i se cuvin în sumă de 3000 euro*”.

În același context, în vederea respingerii argumentelor din recurs privitor la chestiunea de apreciere eronată a probelor, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului ordinar nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, acesta fiind atributul exclusiv al acestor instanțe.

Prin urmare, Colegiul penal reiterează, că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

În ceea ce privește dezacordul recurenților cu încălcările admise la etapa urmăririi penale; referitor la anexarea CD-ului la plângerea lui Podogova Marina și conținutul incomplet al acestuia; referitor la ilegalitatea percheziției, precum și cu privire la ilegalitatea refuzului în dispunerea expertizei fonoscopice, instanța de recurs menționează că criticele menționate în recurs, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și, căroră instanța de apel, le-a dat o motivare corespunzătoare și argumentată, soluție pe care instanța de recurs o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CțEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (hotărârea Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Pe de altă parte, instanța de recurs atestă, că deși instanța de apel a stabilit corect toate circumstanțele de fapt, vinovăția și calificarea infracțiunii incriminate inculpatului, totuși instanța de apel nu a luat în considerație toate aspectele de drept, fiind omisă verificarea aspectului privind survenirea termenului prescripției tragerii la răspundere penală a inculpatului.

În această ordine de idei, este de menționat, că potrivit rechizitoriului, Ceclu Nicolai a fost învinuit pentru faptul, că în perioada lunilor decembrie 2010 – februarie 2011, susținând că are influență asupra unor procurori din cadrul Procuraturii r-lui Ialoveni și colaboratori ai MAI din cadrul CPR Ialoveni, a extorcat și a primit de la Podogova Marina, mijloace bănești în sumă de 3000 euro, care conform cursului BNM, constituiau echivalentul a 49312 lei, pentru a-i determina să dispună clasarea cauzei penale în privința ultimei, pornită în anul 2009 în baza art. 190 alin. (5) Cod penal.

Astfel, fapta imputată lui Ceclu Nicolai a fost încadrată în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, traficul de influență.

Potrivit articolului de lege incriminat, la data săvârșirii infracțiunii acesta prevedea sancțiunea cu amendă în mărime de la 500 la 1500 unități convenționale sau cu închisoare de până la 3 ani, iar prin prisma art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunea de trafic de influență, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave.

În conformitate art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Alineatul (2) al aceluiași articol stabilește, că prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

La caz, Colegiul penal conchide, că din momentul săvârșirii infracțiunii incriminate lui Ceclu Nicolai (*perioada decembrie 2010 – 01 februarie 2011*) și până la momentul pronunțării deciziei instanței de apel – 10 mai 2016, s-a scurs un termen mai mare de 5 ani.

La momentul judecării cauzei de către instanța de apel, termenul de prescripție de 5 ani era deja expirat, iar în conformitate cu prevederile art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, procesul penal urma să fie încetat.

În practică, scurgerea prescripției în sensul vizat, se materializează prin data săvârșirii faptei, constatată în actul de învinuire a organului de urmărire penală, iar cât privește statutul definitiv al hotărârii instanței de judecată, art. 466 alin. (3) Cod de procedură penală, stabilește că hotărârile instanței de apel rămân definitive la data pronunțării deciziei în apel.

În temeiul art. 53 lit. g) Cod penal, persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazul intervenirii prescripției tragerii la răspundere penală.

Raportând prevederile normelor citate la circumstanțele speței, instanța de recurs constată, că instanța de apel urma să constate survenirea prescripției tragerii la răspundere penală în baza art. 60 Cod penal, iar finalitatea soluției pronunțate urma să fie conformă prevederilor art. art. 415 alin. (1) pct. 2), 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, adică încetarea procesului penal în cazul în care există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

Astfel, din circumstanțele indicate mai sus rezultă că fapta inculpatului Ceclu Nicolai cade sub incidența prevederilor art. 60 Cod penal, cu întrunirea elementului cronologic și al celui juridic, factori care determină instanța de recurs a constata că este oportună invocarea survenirii prescripției tragerii la răspundere penală în privința inculpatului Ceclu Nicolai.

Ținând cont de constatările expuse mai sus, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat de avocatul Lozan Oleg în numele inculpatului și inculpat urmează a fi admis, iar sentința primei instanțe și decizia instanței de apel urmează a fi casate și

dispusă încetarea procesului penal în privința lui Ceclu Nicolai în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală stabilit de art. 60 Cod penal.

11. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Se admite recursul ordinar declarat de avocatul Lozan Oleg în numele inculpatului și inculpat, se casează total sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 23 martie 2015 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2016, cu dispunerea încetării procesului penal intentat în privința lui *Ceclu Nicolai Macariu* în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, în temeiul art. 60 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 decembrie 2016.

Președinte

Ghenadie Nicolaev

Judecătorii

Petru Moraru

Vladimir Timofti

Nadejda Toma

Dumitru Mardari